

Dr. Bagi Ügyvédi Iroda

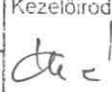
Dr. Bagi Éva ügyvéd

Környezetvédelmi-, európai bank- és biztosítási szakjogász

MAGYARORSZÁG ALKOTMÁNYBÍRÓSÁGA
részére

BUDAPEST
Donáti u. 35-45.
1015

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/1042-2/2013
Érkezett:	2013 AUG 16.
Példány:	1
Melléklet:	1
Kezelőiroda:	dt:

Ügyfelem, a **RYAS REKLÁM Szolgáltató Korlátolt Felelősségű Társaság** (székhely: 4025 Debrecen, Külső Vásártér 15., cégjegyzékszám: 09-09-013377, képviselő: Orosz Sándor ügyvezető) képviselében, Debrecen Megyei Jogú Város Önkormányzata Közgyűlésének a hirdetmények, hirdető-berendezések létesítésének, elhelyezésének szabályozásáról szóló 65/2012. (XII. 13.) önkormányzati rendeletével szemben előterjesztett alkotmányjogi panasz alapján a Tisztelt Alkotmánybíróság előtt **IV/1042-1/2013.** ügyszámon folyamatban lévő eljárásban az alábbi

n y i l a t k o z a t o t

terjesztem a Tisztelt Alkotmánybíróság elé:

A Tisztelt Alkotmánybíróság 2013. július 10. napján kelt felhívásának eleget téve az alkotmányjogi panaszomban foglaltakat az alábbiakkal egészítem ki:

1. Az általam hivatkozott jogszabályi rendelkezések Alaptörvénybe ütközése

- A jogállamiság és jogbiztonság elve

Álláspontom szerint a jogállamiság és a jogbiztonság elve az Alaptörvény alábbi rendelkezéseiből vezethetőek le:

Az Alaptörvény Nemzeti Hitvallás című fejezete: „*Valljuk, hogy a polgárnak és az államnak közös célja a jó élet, a biztonság, a rend, az igazság, a szabadság kiteljesítése.*

Valljuk, hogy népuralom csak ott van, ahol az állam szolgálja polgárait, ügyeiket méltányosan, visszaélés és részrehajlás nélkül intézi.

Az Alaptörvény alapvetések című fejezete:

B) cikk (1) bekezdése: „*Magyarország független, demokratikus jogállam.*”

R) cikk (1) bekezdése: „*Az Alaptörvény Magyarország jogrendszerének alapja.*”

T) cikk (3) bekezdése: „*Jogszabály nem lehet ellentétes az Alaptörvénnyel.*”

Amint azt alkotmányjogi panaszomban is előadtam, Debrecen Megyei Jogú Város Önkormányzata Közgyűlésének 65/2012. (XII. 13.) rendeletének 7. §-a álláspontom szerint azért ellentétes az Alaptörvény hivatkozott rendelkezéseivel, mert egyrészt a rendelet hivatkozott része nem tartalmaz mindenki számára egyértelmű, objektíven értelmezhető kötelezettségeket, mely ellentétes a jogbiztonság elvével. A jogbiztonság elve ugyanis megköveteli, hogy a jogszabályok mindenki számára egyértelmű, objektíven értelmezhető kötelezettségeket határozzanak meg annak érdekében, hogy a jogalanyok magatartásukat – minden kétség nélkül – a jogszabályok előírásaihoz tudják igazítani, illetve a hatósági jogalkalmazó szervek azokat egységesen, következetesen, „méltányosan, visszaélés és részrehajlás nélkül” tudják alkalmazni, ezáltal fel sem merülhessen a diszkrimináció és hatósági önkény lehetősége.

A hivatkozott rendelet 7. §-a azonban az eltávolítandó hirdető-berendezések körét olyan megfoghatatlan általánossággal nevesíti, illetve írja körül, mely alapján nem határozható meg pontosan és egyértelműen, hogy mely hirdető-berendezések fennmaradása minősíthető jogellenesnek és melyeké jogszerűnek. A fentiekre tekintettel az önkormányzat illetékes hatósága gyakorlatilag bármely tábla eltávolítására kötelezheti az érintett hirdető-berendezés tulajdonosát, a rendelet hivatkozott paragrafusa tehát korlátlan teret enged a hatósági jogalkalmazói önkénynek, hiszen a hatóság gyakorlatilag érdemi jogszabályi megkötés nélkül, saját egyedi döntése alapján eldöntheti, mely hirdető-berendezések tulajdonosait kötelezi a tábla bontására. Álláspontom szerint a rendelet hivatkozott rendelkezéseinek alkalmazása a jogalanyok teljes kiszolgáltatottságához vezet, mely a jogállamiság és a jogbiztonság – és az Alaptörvényt összességében átható, és a Nemzeti Hitvallás idézett részében is kifejezésre jutó rendpártiság - elvével nyilvánvalóan összeegyeztethetetlen, egy jogállamban ugyanis a jogszabályoknak kiszámíthatóaknak, egyértelműeknek kell lenniük, melyek biztonságot nyújtanak a jogalanyok számára a hatósági jogalkalmazói önkénnyel szemben. A Nemzeti Hitvallás idézett rendelkezései szintén nyomatékosan előírják, hogy a polgárok az állami, illetve hatósági önkénnyel szemben védelmet kell, hogy élvezzenek, hiszen ez a népuradalom alapja (vagyis hogy a közhatalmi apparátus van az emberekért, nem pedig fordítva, ezért nem uralkodhat a polgárok felett önkényesen), márpedig a rendelet 7. § -ának rendelkezései ezen elvárásokkal nyilvánvalóan összeegyeztethetetlenek.

A rendelet 7. § értelmében: „(1) Haladéktalanul el kell távolítani:

- a) ezen rendelet szabályainak nem megfelelően elhelyezett,
- b) idejét múlt,
- c) nem megfelelően karbantartott,
- d) egyéb jogszabályi előírásokba ütköző tartalmú,
- e) a városképbe nem illeszkedő hirdető-berendezést.

(2) Amennyiben a hirdető-berendezés tulajdonosa, vagy a reklámozó a berendezést nem távolítja el, - a településképi kötelezési eljárás szabályai szerint - a hirdető-berendezés elbontása, eltávolítása elvégezhető”.

Amint azt alkotmányjogi panaszomban is előadtam, az Alaptörvénybe ütköző, a jogbiztonság és jogállamiság elveivel összeegyeztethetetlen helyzetet az idézi elő, hogy a rendelet 7. §-a az eltávolítandó hirdető-berendezések körét – egy kivételtől eltekintve – nem definiálja, sőt, az egyetlen definíció is meglehetősen általános fogalom-meghatározást ad. A „nem megfelelően karbantartott”, illetve „városképbe nem illeszkedő” hirdető-berendezések kategóriáját a rendelet egyáltalán nem határozza meg, mely annál is inkább sérelmes, mivel ezek a fogalmak egyébként is meglehetősen megfoghatatlanok, vagyis tartalmuk egyébként is nehezen egyértelműsíthető. A jogirodalom álláspontja egységes abban a tekintetben, hogy a jogállamiság elvének leglényegesebb tartalmi elemét az a követelmény jelenti, hogy mindenki számára egyértelműnek kell lennie, hogy egyes cselekményei milyen következményeket vonnak maguk után. Márpedig az idézett jogszabályhely alapján az egyes jogalanyok nincsenek abban a helyzetben, hogy meg tudják határozni, hogy a tulajdonukat képező hirdető-berendezések városképbe illeszkedőnek, vagy nem megfelelően karbantartottnak minősülnek-e, sőt, a rendelet definíciója ellenére is aggályos lehet számukra annak eldöntése, hogy idejét múltnak tekintendőek-e, mely korlátlan teret enged a jogalkalmazói önkény számára.

Szintén a fentieket támasztja alá, hogy a jogállamiság és jogbiztonság elvével összhangban a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 2. § (1) bekezdése is alapvetően szintén írja elő, hogy „A jogszabálynak a címzettek számára egyértelműen értelmezhető szabályozási tartalommal kell rendelkeznie”. A Tisztelt Alkotmánybíróság iránymutatásának megfelelően Ügyfelem megkeresi az illetékes kormányhivatalt annak érdekében, hogy a Kúria előtt kezdeményezze - a rendelet idézett rendelkezéseinek a jogalkotásról szóló törvény fenti, alapvető szintű rendelkezéseivel való ellentmondásossága miatt - a rendelet felülvizsgálatát.

Álláspontom szerint szintén súlyosan sérti a jogállam és a jogbiztonság elvét, hogy a rendelet 2013. január 1. napihatálybalépését követően már 2013. március 31. napjáig elbontani rendeli a rendelet egyébként megfoghatatlan rendelkezéseibe ütköző, épületeken, előkertekben, illetve kerítéseken, korábban szabályosan elhelyezett hirdető-berendezéseket, vagyis a kötelezettek számára nem biztosít kellő időt a rendelet alkalmazására történő felkészülésre, mely azért is különösen sérelmes, mert annak rendelkezései elve súlyos értelmezési kérdéseket vetnek fel.

A Tisztelt Alkotmánybíróság 28/2005 (VII. 14.) számú határozatában a felsőoktatási felvételi követelmények kapcsán elvi élel megállapította, hogy közvetlenül a jogbiztonság elve alapján feltétlen érvényesülést igénylő követelmény a jogalkotás során, hogy a jogalkalmazók részére kellő időt biztosítson az új jogszabály, illetve jogszabály-módosítás következményeire való felkészülésre: „Az Alkotmánybíróság megállapítja: az Alkotmány 2. § (1) bekezdéséből, a jogbiztonság elvéből fakadó alkotmányos követelmény az, hogy ha a jogalkotó valamely korábban, hosszú ideig fennálló és működő rendszerhez kapcsolódóan radikális változtatásokkal alapjaiban új rendszert vezet be, azt úgy tegye, hogy az érintetteknek megfelelő idő álljon rendelkezésre a rendszer egészének, valamint a részletszabályoknak nem csak a teljes körű megismerésére, hanem azok megértésére és alkalmazásuk elsajátítására is. A hatálybalépés időpontját úgy kell meghatározni, hogy kellő idő maradjon a jogszabály alkalmazására való felkészülésre, az érintettek előre láthassák a változások következményeit.”

A Tisztelt Alkotmánybíróság 51/2010 (IV. 28.) számú határozatában összefoglalta továbbá a legfontosabb vizsgálandó körülményeket, melyeket egy új jogszabály meghozatala, illetve jogszabály-módosítás kapcsán feltétlenül figyelembe kell venni a kihirdetés és a hatályba lépés között eltelt idő jogszerűségének megítélése kapcsán: „Az ismertetett gyakorlat értelmében az Alkotmánybíróság a felkészülési idő hiánya miatt akkor állapította meg valamely jogszabály alkotmányellenességét, ha

- az szerzett jogot korlátozott,
- a korábbihoz képest úgy állapított meg hátrányosabb rendelkezést, illetőleg
- oly módon hártott fokozott kockázatot a címzettekre, hogy a megismerés és a felkészülés lehetőségének hiánya sérelmet okozott az érintettek számára, akadályozta a jogalkalmazót a jogszabály alkalmazásában.”

Álláspontom szerint a fenti Alkotmánybírósági határozatok szintén az alkotmányjogi panaszomban foglaltak megalapozottságát támasztják alá, hiszen a jogalkalmazók számára a hivatkozott rendelet 9. §-a nem biztosított megfelelő időt a rendeletben foglaltakra történő felkészülésre, annál is inkább, mivel az érintettek ilyen rövid idő alatt – a jogszabály aggályos, megfoghatatlan megfogalmazásaira tekintettel – még állásfoglalást sem tudtak kérni arra vonatkozóan, hogy hirdető-berendezésük a hatóság álláspontja szerint a bontási kötelezettséggel érintett-e. Hangsúlyozom, hogy a hirdető-berendezések piacán az a megszokott gyakorlat alakult ki, hogy az egyes vállalkozások egy-két évre előre leszerződnek az egyes hirdetőfelületek bérletére vonatkozóan, és a bérleti díjat is legalább egy évre előre kifizetik a bérbeadók részére, hiszen megrendelőik is jó előre igyekeznek megkötni szerződéseiket különféle marketing-kampányaikra. A fentiek miatt a kérelmem tárgyát képező jogszabályban meghatározott felkészülési idő irreális rövidege súlyos anyagi következményekkel is jár a hirdető-berendezések bérbeadásával, fenntartásával foglalkozó gazdasági társaságok számára, hiszen már lekötött hirdetési kapacitásaikat nem tudják kihasználni, és reményük sincs arra, hogy befektetéseikből bevételekre tegyenek szert, vagyis a jogszabály tarthatatlan helyzetbe hozza őket, ugyanis évekre előre megelőlegezett ráfordításaiktól fosztja meg őket.

A fentiek értelmében tehát a kérelmem tárgyát képező jogszabályhelyek két vonatkozásban is megsértik a jogállamiság és a jogbiztonság elvét:

- **egyrésztől nem rendelkeznek egyértelmű szabályozási tartalommal, rendelkezései nem kellően egyértelműek**
- **másrésztől nem biztosítanak megfelelő felkészülési időt arra, hogy a jogalanyok felkészüljenek azok alkalmazására, illetve magatartásukat a rendelet szabályaihoz igazítsák**
- **a vállalkozás szabadsága és a tisztességes gazdasági versenyhez fűződő jog**

A fenti jogokat az Alaptörvény Alapvetés című fejezetének M cikke biztosítja az állampolgárok számára:

„(1) Magyarország gazdasága az értéktérítő munkán és a vállalkozás szabadságán alapszik.

(2) Magyarország biztosítja a tisztességes gazdasági verseny feltételeit. Magyarország fellép az erőfölénnyel való visszaéléssel szemben, és védi a fogyasztók jogait”.

Álláspontom szerint a rendelet idézett paragrafusa alkalmas arra, hogy teljes egészében ellehetetlenítse **minden átmenet nélkül** Debrecenben a hagyományos reklámtáblák útján történő reklámozást, mellyel számos

vállalkozást sodor a megszűnésbe alapos ok nélkül, illetve megteremti annak lehetőségét, hogy a hatósági jogalkalmazói önkény függvényében egyes vállalkozások számára megtiltsa a reklámozást, míg ezzel egyidejűleg mások számára behozhatatlan előnyöket biztosít, vagyis beavatkozik a piaci versenybe. A hivatkozott rendelet birtokában ugyanis a hatóság saját kénye-kedve szerint döntheti el, mely táblákat tekinti „nem megfelelően karbantartottnak”, illetve a „városképbe ütközőnek”, ennek megfelelően semmi sem köti meg a kezét abban, hogy azon vállalkozások hirdető-berendezéseit távolítsa el, amelyeket akarja, mely a döntésével hátrányosan érintett cégek szabad vállalkozáshoz és szabad versenyhez fűződő jogait sérti.

2. Ügyfelemnek a panasz tárgyát képező rendelettel kapcsolatos egyedi érintettsége

A jelen nyilatkozatomhoz F/1. számon mellékelt végzés megküldésével tájékoztatom a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy Debrecen Megyei Jogú Város Polgármestere megbízásából Sziki Gyula Várostervezési Osztályvezető 2013. május 17. napján kelt végzésében felhívta Ügyfelemet arra, hogy 2013. június 30-ig a Debrecen Város közigazgatási területén általa kihelyezett és bérbeadott óriásplakátok elbontásával a szabálytalan állapotot szüntesse meg, és az elvégzett munkálatokat fényképfelvételek segítségével igazolja. Debreceni Megyei Jogú Város Polgármestere hivatkozott végzését az alkotmányjogi panaszom tárgyát képező jogszabályi rendelkezésekre alapította, vagyis Ügyfelem a hivatkozott önkormányzati rendelet alkalmazása vonatkozásában egyedi ügyben hátrányosan érintett, hiszen őt a rendelet alapján Debrecen városban található hirdető-berendezéseinek elbontására kötelezték. A végzés ellen fellebbezés benyújtására, jogorvoslatra nem volt lehetőség. Hangsúlyozom, hogy a mellékelt végzés sem tartalmaz egyértelmű iránymutatást arra vonatkozóan, hogy Ügyfelem hirdető-berendezései miért ellentétesek a jelen ügy tárgyát képező rendelet szabályaival, mely szintén a – hivatkozott jogszabályhelyek által lehetővé tett – önkényes hatósági jogalkalmazásra utal, hiszen a hatóság felhívásában sem tudott megjelölni konkrét jogsértést.

Az Abtv. 26. § (2) bekezdése alapján Ügyfelem mindenképpen jogosult alkotmányjogi panasz előterjesztésére, hiszen az alaptörvény-ellenes jogszabály rendelkezéseinek alkalmazása, illetve hatályosulása folytán bírói döntés nélkül következett be számára jogsérelem (azáltal, hogy korábban jogszerűen emelt, és évtizedekig jogszerűen fenntartott tábláinak bontására kötelezték), és nincs a jogsérelem orvoslására szolgáló jogorvoslati eljárás.

A fentiekre tekintettel a korábbi nyilatkozataimban előadottakat változatlanul fenntartva

k é r e m

a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy Debrecen Megyei Jogú Város Közgyűlésének a hirdetmények, hirdető-berendezések létesítésének, elhelyezésének szabályozásáról szóló 65/2012. (XII. 13.) rendeletének 7. § és 9. §-át az Alaptörvény hivatkozott rendelkezései alapján megsemmisíteni szíveskedjen.

Debrecen, 2013. július 29.

Tisztelettel:

Dr. Bagi Ügyvédi Iroda
Dr. Bagi Éva ügyvéd
40 Debrecen, Simonffy u. 57.
Dr. Bagi Éva
ügyvéd
Tel: 52-422-3014 / 30-635-4003
Adószám: 1878074-1-09
OTP Bank Nyrt.: 11738008-20869568